

landets samtliga stift hvarefter ansökningshandlingarna genom domkapitlets i Åbo stift försorg insändas till senaten.

— **Föreningen för finska Kinamissionen.** Sedan frågan om fastställande af stadgar för Föreningen för finska Kinamissionen, till hvilken ansökan senatens majoritet för sin del bifallit, kommunicerats generalguvernören, har denne förenat sig med senatens minoritet, hvarför frågan kommer att underställas afgörande på högsta ort.

— **Anslag för pendelobservationer.** Sällskapet för Finlands geografi har för anställande af pendelobservationer å olika orter inom Finland beviljat ett understöd af 7,960 mk.

— **Museibyggnaden.** Senaten har beslutit uppdraga åt öfverstyrelsen för allmänna byggnaderna att utlysa pristäffan för uppförande af en museibyggnad. Som pris har anslagits: första pris 5,000 mark, andra pris 3,000 mark, tredje pris 2,000 mark, fjärde pris 1,000 mark samt tvänne accessit om 500 mark. I prisjuryn inväljer arkeologiska kommissionen tvänne medlemmar samt öfverstyrelsen för allmänna byggnaderna fyra, af dem tvänne inhemska och tvänne utländska.

— **Skolvärket.** Till erhållande af de ryska resestipendierna har öfverstyrelsen för skolväsendet föreslagit kollegerna L. Fr. Hagen, J. Putro, J. P. Kirkkonen och E. V. Ahtio.

— **Konstitutorial** har utfärdats å tullförvaltaretjänsten i Brahestad för kontorsskrifvaren H. Hintze.

— **Afslagna ansökningar.** Senaten har afslagit firman Lars Krogius & Cs ansökan om lån för inköp af ett ångfartyg samt kommerserådet G. A. Serlachius' ansökan om ytterligare lån för Mänttä järnvägsanläggning.

— **Förlängning af tiden för lyftande af lån.** Senaten har beviljat Laiivanvarustus osakeyhtiö Rauma ett års förlängning af tiden för lyftande af ett bolaget beviljad lån.

— **Ändring af stadgar.** Ändringar ha stadfästs i Föreningens för sjuke och sårade krigares vård stadgar.

— **Fastställda kungörelser.** Kungörelser ha fastställts och komma att ingå i författningssamlingen angående de af Finlands ständer år 1900 beviljade anslagen för folkskoleväsendet samt angående lärare och lärarinnor vid folkskolorna på landet tillkommande löneförhöjningar.

— **Utsiktstornet å Lohm holme.** För öppenhållande af utsiktstornet från Lohm utkikspåts har för skogsfällning under 50 års tid beviljats ett anslag af 60 mk per år.

— **Kartor öfver militievärkets telefonledningar.** Krigskommissariatet har berättigats att ur räkenskaperna afföra ett belopp af 1,763 mk, som använts för uppgörande af fullständiga kartor öfver militievärkets telefonledningar.

— **Trafikfåfing i Joensuu.** Vid statens trafikfåfing i går i Joensuu erhööll följande hästar pris: Yngre hästar: Första priset R. Buttenhoffs från Viborg sto „Carmen“ 6 min. 12 sek.; andra priset: S. Niskanens från Kuopio hingst „Amplainen“ 6:20; tredje priset Pohjois-Karjalan Hippos' hingst Woima II“ 6:25.

Äldre hästar: första priset A. Klockars från Wiborg hingst „Woima 5:29; andra priset A. Ollikainens från Kuopio hingst „Eino“ 6:05; tredje priset E. Keinänens från Joensuu hingst „Reipas“ 6:05; fjärde priset M. Harjus från Wiborg sto „Wirku“ 6:12; femte priset M. Kiiveris från Jääskis sto „Liisa“ 6:18; sjätte priset H. Konkonens från Leppävirta sto „Roima“ 6:20. Vädret blidt, men bläsgit.

Hufvudstaden och hemlandet.

— **Ämbets- och tjänstemannaeden.** Såsom tidigare omnämndes anlände för någon tid sedan till senaten en faststald förordning rörande ändring i hitintills gällande stadganden om ämbets- och tjänstemannaeden. Ändringen innebär, att framdeles i ingen händelse någon, som öfverflyttar till ny tjänst behöfde göra ny ed. Bestämmelsen skulle tillämpas äfven på ämbets- och tjänstemän, hvilka från rysk tjänstevärksamhet flyttas öfver till finsk, samt särskildt på sådan tjänsteman, som utnämnes till guvernör.

— **Ärkebiskop G. Johansson** afreste i måndags afton enl. Hbl. till Petersburg.

— **Revisionen i Finland** Bank vidtog i måndags. Såsom revisorer fungera för ridderskapet och adeln friherre A. F. N. Cedercreutz, för prästeståndet prosten G. O. Th. Nordström, för borgarståndet öfverdirektörsadjointen C. J. Nummelin och för bondeståndet kommunalrådet E. Avelan. (Hbl.)

— **Underofficerskåren vid den finska militären,** skriver märket H. I. i februarihäftet af Finsk Militär Tidskrift, är nu i fara. Till följd af rykten och åtgärder, mer eller mindre tillförlitliga och utförbara, anse de flesta öfveråriga underofficerare sin ställning och framtid så osäkra, att de lämna tjänsten och antaga till och med sämre aflönade platser, och för truppen blir hoppet att få nya öfveråriga underofficerare allt mindre. Såsom bot mot det onda föreslås samma, dock något vågade medel, som påstås redan länge hafva med framgång användts i Tyskland, nämligen att efter en viss tjänstetid (i Tyskland 12 år) garantera åt dem förmånliga civila platser.

— **Brännortsfyndindustrin.** Generalmajoren J. of Lindfors, löjtnanten H. Lindfors samt disponenten J. Petersen ha anhängit om fastställelse af stadgar för Räjsjö aktiebolag i Lovisa med ändamål att bedriva tillverkning och försäljning af brännortf m. m. Grundkapitalet utgör 200,000 mark, fördelat på 400 aktier, enhvar lydande å 500 mark. (Hbl.)

— **Vägråd tillstånd till lotteri.** Fru Augusta af Heurlins m. fl anhängan att i Helsingfors få föranstalta ett lotteri för anskaffande af medel till scen dekorationer till den under byggnd varande finska teater har afslagits.

— **Dödsfall.** I söndags afled i Helsingfors förre brittanske konsuln *Villiam Campbell* i en ålder af 76 år. Den aflidne var född 1825 i Aberdeen i Skottland och öfverflyttade efter att ha erhållit sin uppfostran i fönelesestaden till Tyskland samt utnåmdes 1852 till engelsk vicekonsul i Stettin, under hvilken anställning åt honom anförtröddes speciella uppgar vid ryska gränsen under orientaliska kriget 1855. Från Stettin erhöill Campbell 1857 transport till enahanda befattning i Memel och 1866 blev han genom rekommendation af änkekejsarinnan Fredrik för utförda uppgar utnämnd till Hennes Brittanniska Majestäts konsul för Finland. På denna post kvarstod konsul Campbell till år 1885, då han till följd af sjuklighet nödkades ansöka om afsked, hvarefter konsulatet indrogs. Den aflidne bosatte sig därefter på sin egendom Thyris i Kyrkslätt, där han i lugn och ro, tills döden inträffade, ehuru under ekonomiska bekymmer, jämte sin nu efterlämnade maka förde ett tillbakadraget lif.

Under sin värksamhet såsom representant för det engelska riket härstädes visade den aflidne sitt intresse för Finland bl. a. under nödåret 1867, då genom hans förmedling en summa af 20,000 mk insamlades i England till förmån för de nödlidande samt utdelades bland de nödstälda i norra delen af landet. Han sörjes utom af enka af sex söner, tre svärdöttrar, en svärson och sju barnabarn.

*

I måndags på eftermiddagen afled i Helsingfors efter en långvarig lungsjukdom handlanden *Karl Oskar Berglund.* Efter att ha konditionerat såsom handelsbiträde öppnade den aflidne i Ekenäs egen affär, hvilken han innehade omkring tjugu år. Under denna tid ombetreddes den aflidne flere kommunala uppgar och han var många år bl. a. stadstullmäktig i Ekenäs. (Hbl.)

— **Räkenskapsreformen** Senaten har anslagits 3,000 mark för särskilda af räkenskapsreformen föranledda utgifter å landskontoret i Uleåborgs län.

— **Kommunalläkarna.** Libelits kommun har beviljats ett statsanslag om 1,500 mark för aflönande af kommunalläkare. Såvida Lampis, Koskis och Tuulois kommuner förena sig om gemensam kommunalläkare, har senaten bifallit till att öka det sist nämnda kommun beviljade statsanslaget med 300 mark.

Senaten har afslagit Urdiala kommuns anhållan om förhöjdt statsbidrag för aflönande af den i kommunens tjänst anstälde läkaren.

— **Apoteken.** Apotekareanken Selma Nevander har fått rätt att till utgången af år 1902 tillgodå njuta det hennes aflidne man tilldelade privilegiet å andra apoteket i Kuopio stad.

— **Sjöfartsinspektionen.** Senaten har den 7 dennes beviljat sjöfartsinspektören i Finland, kapten *Th. Hjelt,* ett reseunderstöd af 2,000 mk för att vid särskilda hamnplatser, främst Hamburg, Bremen, London, Liverpool, Glasgow och Kristiania, studera organisationen af sjöfartsinspektörsväsendet i de stora kulturländerna samt äfven insjötrafiken vid inlandsvattendragen, hufvudsakligen i Sverige, äfvensom att

därefter med ledning af den under resan, som vore afsedd att räkta tvänne månader, vunna erfarenheten uppgöra förslag till instruktion för sjöfartsinspektören i Finland. Ofvanstående meddelas till förfullständigaende af en tidigare notis härom. Kapten Hjelt kommer att afresa den 16 dennes öfver Hangö och Köpenhamn först till Hamburg. (Hbl.)

— **Audiens** Senatorerne von *Blom* och *Bergbom* fingo senaste fredag föreställa sig för H. M. Änkekejsarinnan Maria Feodorovna.

— **Statens komitéer.** Såsom tidigare nämts har en komité nedsetts för att afgifva utlåtande angående begagnandet af ved eller stenkol såsom bränsle för statsjärnvägnas lokomotiv samt huruvida för vedens anskaffande kronans skogar kunde anlitas. Komitén, som har till ordförande öfverdirektören i forststyrelsen, frih. C. E. *Wrede* samt till ledamöter maskindirektör *K. Nordman*, ingenjör *A. Engström*, stationsinspektör *V. Söderström* och forstmästare *G. Sandberg*, sammanträder i Helsingfors den 15 dennes, säger Hbl.

— **Om aflidne prinsen Albrecht Solms-Braunfels** är Hbl. i tillfälle meddela följande eftermäle: Född år 1841 och den näst yngsta af sju syskon egnade Albrecht Solms-Braunfels sin ungdom åt krigareyrket och bistade både 1866 och 1870 årens tyska krig samt deltog därunder bland annat i slaget vid Königgrätz afvensom i belägringen af Metz och det högtidliga intåget i Paris, där Preussens konung Wilhelm, som var hans faders kusin, kröntes till Tysklands kejsare. Bruten till hälsan var han sedermera en trägen gäst vid de tyska badorterna och gjorde vid en sådan år 1889 bekantskap med vår landsmaninna, fröken Ebba Lavonius, som uppehöll sig där jämte sin moder enkeguvernörskan Rosina Lavonius, född v. Haartman, Franzén för sin skönhet bekanta dotterdotter. Den 5 september s. å. skedde prinsens förmläning med den lika vackra som distinguerade dottern.

Prinsens lif hade hittills föga skilt sig från den förmåna privatmannens, och de nyförmålda bosatte sig i Wiesbaden i sitt vackra Solmsers-Haus. Men knapt två år därefter inträdde i deras lif en anmärkningsvärd förändring. Prinsens äldre broder, ”regerande“ fursten i Braunfels, afled efterlämnande en spåd son. Prins Albrecht tillträdde nu regentskapet såsom förmyndare för den unge arvingen och residerade sedermera en stor del af året på Braunfels, det kanske vackraste och bäst underhållna af Tysklands otaliga gamla slott. Med allvar och klokhett fullgjorde han här samvetsgrant de plikter, som tidsförhållandena lämnat de icke-suveräna tyska furstarna öfriga.

Prins Albrechts lika enkla som nobla och framföralt hjärtevarma väsende gjorde honom till en sällsynt sympatisk personlighet. För vårt land hade han såsom en naturlig följd af hans lyckliga äktenskap fattat det lifligaste intresse. Nära befryndad med de tyska, engelska och danska regenthusen m. fl. af Europas förmåsta furstefamiljer, förde han med deras medlemmar en vidsträckt korrespondens, i hvilken han icke underlät att på sitt rättfärdiga och grannliga sätt framhålla det finska folkets rätt, grundad å lag och obrotslig trohet och hägnad af en högre världsordning. Och då olyckorna hopade sig öfver vårt land, voro han och hans adla maka alltid bland de främsta, som i ord och handling visade sitt djupa deltagande.

För sju år sedan besökte prins Albrecht och hans maka Sverige och där sammanträffade han med många bland hennes svenska och finska släktingar. Han bevarade af sin nordiska resa de bästa hägkomster, och fråga var, att han i fjol, eventuelt i år, skulle besöka äfven vårt land. Brevet härom korsades af dödsbudet, såsom högre makter korsa mänskliga beräkningar.

Prins Albrecht efterlevdes af sin enka prinsessan Ebba Solms-Braunfels, men inga bröstärvingar.

— **Afidnen odalman.** I lördags kl. vidpass half 5 på eftermiddagen afled i Jakobstad hastigt kommunalnämnsordföranden i Läsno *Matts Blomqvist.* Blomqvist äkte, liggande på ett höllas, som han tillhandlat sig på torget, genom staden hemåt. I detsamma han passerade förbi forman Jonsons port vid Östra Långgatan, observerade å sagda gård varande personer att Blomqvist föll ned från lasset och blef liggande orörlig på gatan. Han omhändertogs då och fördes in till vårdhuset, där han var bekant, hvarpå läkaren skidsamt hämtades. Läkaren kunde dock ingenting göra utan konstaterade endast att Blomqvist dött af hjärtslag. — Huruvida han afled i fallet från höllaset eller möjligen redan därifrinnan var död, torde icke kunna utredas. Blomqvist var född 1843 i Jakobstad och visade redan i ynglingaåren håg och lust för vidsträckt intellektuell utveckling, hvilket äfven dref honom att begifva sig till Munsala för att vid därvarande Svedbergska skolan utvidga sina dittills på egen hand inhämtade kunskaper. Från tiden då kommunalförvaltningen på landet blef införd, blef äfven Blomqvist vald till

ÅBO TIDNING.

ordförande i kommunalnämnden, hvilken nog arbetsdryga och ansvarsfulla befattning han under mer än 30 år intill sitt nu timade fränkälle med nit och skicklighets beklädt. Blomqvist var äfven den första varma vän till folkskolan, hilkens grundläggning i kommunen han oakadt starkt motstånd lyckades genomföra och nu intill sitt fränfalle med tillfredsställelse såg värka till bildningens befrämjande. Kommunens ombud var han också vid val af representant till landtdagar, kyrkomötet och andra viktiga tillfällen. Dessutom var han magasinssförvaltare, ordförande i förmyndarnämnden, brandstodsbolaget, hälsovårdsnämnden, boställsbyggnadsnämnden samt kyrkoråds- och folkskoledirektionsledamot, hvarjämte han utförde en mängd privata uppgar, såsom bouppveckningar, upprättande af köpe- och gåfvobref m. m. Som privat man utmärkte han sig som driftig jordbrukare och egde insikt uti många olika slags handtvärk; bl. a. äro en stor mängd s. k. Åbokärror, trillor och möbel utgåfna från hans hand. (J. T.)

— **Sträiken i Hyvinge.** Vid yllespinneri- och väfverfabriken i Hyvinge har arbetet under de senaste veckorna förtgått utan vidare störingar och afbrutt med förminkad arbetsstyrka, 20 väfstolar äro fortfarande i gång. Sedan numera talrika ansökningar om arbete gjorts på bolagets kontor såväl i Helsingfors som i Hyvinge, föreligger möjlighet, att bolaget i en snar framtid upptager fabriksdriften i större utstäckning, hvarvid afhysande af de i bolagets arbetarebostäder ännu logerande sträikande arbetarena blir en nödvändighet. Af de engelska mästare, som varit anställda vid fabriken, hafva öfverväfmästaren och underväfmästaren, med hvilka bolaget varit otillfredställt, afskedats för omkring en vecka sedan. De afreste båda i lördags öfver Hangö till sitt hemland. Samma dag anlände en ny väfmästare från England och i går öfverflyttade en inhemsk väfmästare, som varit anställd vid bolagets fabrik i Sörnäs, till yllespinneriet i Hyvinge. Tvänne bröder, som varit anställda vid sist nämnda fabrik, den ena såsom kassör och den andra såsom kontorist, ha tagit afsked och redan ersatts med andra personer. Det länge beramade urtima tinget rörande oroligheterna under sträiktiden och de af skomakaren E. Salin därvid bedrifna agitationerna förrättas om torsdag. (Hbl.)

Finlands Bank

har utsändt sin berättelse för år 1900. Resultatet af Bankens värksamhet framgår af vinst- och förlusträkningen: *Kredit:* Intressen å inhemsk utlåning 3,132,198: 89, intressen å konoturaut i utlandet 794,596: 47, intressen å obligationer 911,714: 48, agio 365,216: 78, provisioner 81,055: 14, på osäkra fordringar influtit 19,433: 89, summa 5,304,215: 15. *Debet:* Löner och arvoden 514,014: 10, pensioner 18,666: 67, bankfullmäktiges arvoden och expenser 29,426: —, sedeltillvärkningen 148,250: 91, di-verse omkostnader 96,885: 83, till osäkra fordringar öfverförda 22,825: —, för emotsedda förluster reserverade 750,000: —, summa 1,580,068: 51. *Bankens nettovinst år 1900* 3,724,146: 64, slutsumma 5,304,215: 15.

”Af nettovinsten har öfverförts: 1/3 till reservfonden 1,241,382: 21 och 2/3 till vinstmedelsräkningen Fmk 2,482,764: 43.

Agioräkningen utvisar: vinst på obligationer 58,415: 67, vinst på utländska kontokuranters räkning m. m. 813,209: 97, vinst på annuiteterna å 1882 & 1886 års statslån 2,155: 32, vinst på guld och silver 5,407: 92, summa 879,188: 88, hvarifrån afgår nedsättning af obligationsvärdet 513,972: 10, till vinst- och förlusträkningen öfverföras 356,216: 78.

Finska konstföreningen

sammanträdde i måndags till årsmöte. Mötet öppnades af föreningens ordförande, senator *L. Mechelin.* I enlighet med den af hrr Th. Svelan och Carl Nummelin afgifna revisionsberättelsen, som upplästes, meddelades åt bestyrelsen full decharge för år 1900.

Härefter meddelades prisnämndens utslag öfver årets premier, som tilldelades: 1:sta priset, 360 mk, åt *Juho Rissanen* för hans vattenårgsmålningarna ”Notfiske på isen”, ”Sörjande kvinna”, Vinterfiske och Gumma; 2:dra priset, 240 mk, *Maria Schwartzberg* för porträtt af en äldre kvinna och 3:dje priset, 120 mk, *A. J. Rapp* för ett antal landskapstudier i olja.

Vid slutligen företagna val blefvo de ur bestyrelsen i tur afgående, frih. *R. von Willebrand*, prof. *K. G. Nyström* och skulptören *Walter Runeberg* ånyo invalda. Till medlemmar i pris- och inköpsnämnden utsågos hrr *E. Järnfeldt*, *Hj. Munsterhjelm*, *Rob. Stigell* och *Albert Edelfelt* och till medlemmar i förvaltningsrådet för Hovingska fonden återvaldes hrr *L. Mechelin*, *J. af Lindfors* och *F. Idestam.*

Literatur och konst.

— **Nittonde promenadkonsertern** gick i går af stapeln inför tämligen väl besatt salong. Programmet upptog dels nummer från senaste premierkonsert dels andra tidigare gifna stycken, af större och mindre värde. I andra afdelningen biträdde Hermes' sängkör under ledning af hr *Fredriksson* med tvänne sångnummer, af hvilka särskildt bör nämnas Sibelius' målände tondikt ”Saarella palaa”. Därefter föredrog hr *Reichner* Piattis ”Hersodie hongroise” samt extra ”Herbetblumen” af Topper. Bifallet var ganska lifligt.

— **Finska landsortsteatern** ger i dag ”Päivän tyttö” ett treakts sagospel af J. Sjöström, med sång och dans. Musiken är komponerad af O. Merikanto. Titelrollen utföres af *Fr. Tühtinen.*

— **Sångerskan fröken Alexandra Ahnger** kommer att konserter i Åbo antagligen i nästa vecka.

— **Recettkonsert** föranstalts härstädes i slutet af månaden af kapellmästar José Eibenschütz med ett rikhaltigt och omväxlande program. Bl. a. är en större kör sysselsatt med att insäva en större fört i Finland ej uppförd komposition af Mielek. Vid konserten torde jämväl basisten Ettore Gandolfi komma att biträda.

Telegram till Å. T.

(Genom Finska Telegrambyrån.)

Kriget i Sydafrika.

LONDON, 12 mars. Boerne förstörde vid Scheldon, ungefär 120 kilometer nordost från hamnstaden Port Elisabeth, järnvägen, afskuro telegrafledningen, förstörde bangården och drogo sig därefter tillbaka åt väster.

LONDON, 12 mars. Det försäkras att Botha står fast vid att nedlägga vapnen, till och med om De Vet skulle vägra att sträcka vapen.

LORENCO MARQUES, 12 mars. Järnvägslinjen Pretoria—Lorenco Marques är fullständigt resnad från boer. Boerna hafva ingen enda kanon.

PRETORIA, 12 mars. Det faktum, att boerne nedgräft kanoner, betraktas såsom ett bevis på att de hafva för afsikt att senare återupptaga kampen för fäderneslandets oafhængighet.

LONDON, 12 mars. Regeringen fortsätter telegramväxlingen med Kitchener och Milner. Det är omöjligt att erfara det ringaste härom, då censuren erhållit befallning att icke släppa igenom något telegram, som rör ifrågavarande underhandlingar.

BLOEMFONTEIN, 12 mars. Presidenten Steijn skall nyligen hafva förklarat, att det är hopplöst att söka tillkämpa sig fäderneslandets frihet.

Pesten i Kapstaden.

KAPSTADEN, 12 mars. Pesten griper vidare omkring sig. I går konstaterades 15 nya pestfall och 7 personer befunna sig under läkarekontroll. Farsoten intränger äfven bland de högre befolkningsklasserna.

Explosion i Chicago.

NEWYORK, 12 mars. Vid en explosion i en ångtvättnirättning i Chicago dödades 25 och sårades 50 personer.

Nikaraguafördraget.

NEWYORK, 12 mars. Engelska regeringen har förkastat Nikaraguafördraget. Den förklarar, att såframt ett nytt fördrag skall utarbetas, måste Amerika taga initiativet därtill.

Strider i Abessinien.

KAIRO, 12 mars. Abessinierna slogo för 10 dagar sedan Somalis. De gjorde en mängd fångar och togo som byte en mängd krigsmaterial och andra förräder. Somalis förluster voro betydande.

Härtigen af Orleans.

NEAPEL, 12 mars. Underrättelsen att härtigen af Orleans afrest till Brüssel saknar enligt hvad som meddelas från Sicilien hvarje grund.

Från Ryssland.

— **Attentatorn Karpovitsch'** moder har enligt Novosti vänt sig till advokaten Karabscheffsky med anhållan, att denne ville åtaga sig den anklagades försvar under processen mot honom, som vidtager den 16 d.s. Då hr Karabscheffsky för närvarande såsom ombud i målet Bantysch vistas i staden Orel, gjordes fru Karpovitsch sin nämnda anhållan på telegrafisk väg. Advokaten Karabscheffsky skall äfven ha svarat, att han åtager sig värfvet.

— **Oroväckande symptom** ha, skriver Pet. Vadamosti, plötsligt afbrutit det jämna förloppet af ministern Bogoljapoffs sjukdom. I söndags morse tillkallades åtta läkare; professor Sklifaforski, lifmedikus Palloff samt doktorerna Trojanoff, Zeidler, Epifanoff, Janofiski och Stuckey. Efter en längre konsultation enades desse om följande bulletin:

Temperaturen, som föregående dag hade begynt stiga, nådde på kvällen 39,5 gr., pulsen var på kvällen 96. Natten mot söndagen förfört oroligt, delvis under yrsel. På söndag morgon var temperaturen 39,1; på dagen steg den till 39,7; pulsen var 92. Andhämtningen och sväljandet obehindrade. Det yttre såret har grott igen. Den ökade temperaturen och försämringen i patientens allmänbefinnande böra anses stå i samband med en börjande inflammation i kulgångens innersta delar.

Så långt bulletinen. Den citerade tidningen tillägger att nämnda inflammation, som läkarna fruktade redan i början af sjukdomen, antagligen skall göra kulans uttagande nödvändigt, och då denna befinner sig mellan första och andra ryggkotorna är operationen ingalunda lätt. Ehuru ministrers befinnande försämrats, anse läkarna icke detsamma hotande.

Underrättelsen om försämringen spreds i söndags snabbt i staden och föranledde att en mängd personer under gårdagens lopp aflade besök hos den sjuke ministern.

Från Skandinavien.

— **Ifrågasatt nordiskt studentmöte.** Från Lund meddelas:

Studentkåren har på allmänt sammanträde tillsatt en komité af tio personer för behandling af ett väkt förslag om hållande af ett allmänt nordiskt studentmöte i Lund innevarande år.

— **Svenska riksbankens sedelmonopol.** De nya riksbanksfullmäktige föreslå i yttrande till bankkontskottet, i anledning af k. m:ts proposition och enskilda motioner rörande indragningen af enskilda bankernas sedelutgifningsrätt, att det må medgifvas bankfullmäktige rätt att, på framställning af sådan enskild bank, hvilken före 1903 års utgång afstår från sin sedelutgifning samt icke indrager något af sina 1896 befintliga afdelningskontor, och med hvilken öfverenskommelse härom kan träffas, dels bevilja lån af intill 75 proc. å dess den 1 januari 1901 utelöpnande sedelbelopp att återbetalas med 1/3 årligen före 1910 mot ränta 2 proc. lägre än riksbankens 3 månaders diskonto, dock icke lägre än 2 procent, dels medgifva rediskontering af växlar till 25 procent af samma sedelbelopp och mot diskonto icke öfverstigande 2/3-delar af det i riksbanken gällande.

Denna rediskontering skulle minskas med 1/3 årligen efter 1903.

Detta förslag, liksom det kungliga, innebär en ökning af låne- och rediskonteringsbeloppen af omkring 24 miljoner mot banklagens stadgande af 1897. Bankofullmäktiges yttrande skiljer sig från det k. förslaget genom att det vill ersätta kreditiv-formen med fast lån. Denna rediskontering skulle minskas med 1/3 årligen efter 1903. Detta förslag, liksom det kungliga, innebär en ökning af låne- och rediskonteringsbeloppen af omkring 24 miljoner mot banklagens stadgande af 1897.

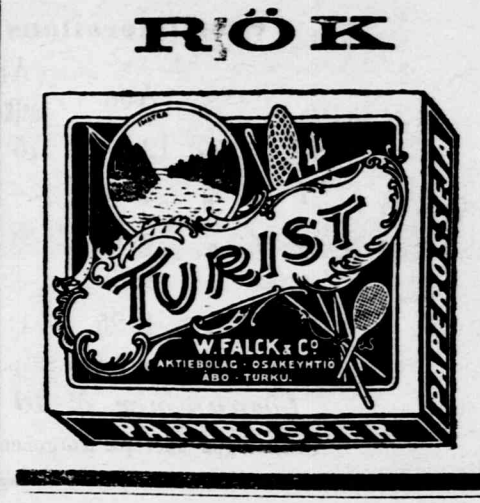
Bankofullmäktiges yttrande skiljer sig från det k. förslaget genom att det vill ersätta kreditiv-formen med fast lån.

— **Fylleriet å svenska statens järnvägars bantåg.** Järnvägsstyrelsen har ingitt till k. m: t med hemställan om proposition till riksdagen gående ut på sådan ändring af kap. 11 par. 15 samt kap. 18 par. 15 strafflagen att där berörda brott (fylleri, oljud och förgärlseväckande beteende) må bli straffbara äfven om de föröfvas på statens järnvägars bantåg, bangårdar, väntsalor eller plattformar.

Vidare hemställles att där i fråga om brott å järnväg ovisshet råder om orten där det skett åtal må ske i länetns residenstad samt slutligen att stationsföreståndare må i afseende å ifrågavarande förbrytelser beklädas med polisarnas makt och myndighet.

— **De svenska betodelarne äro missnöjda.** Till D. N. skriver:

Skåningarne äro missnöjda med de för året bestämda betprisen, hvilka äro

desamma som betalades under förra kampanjen, eller 1 kr. 75 öre för dem som levererades under efterbösten och 1 kr. 95 öre för dem som aflämnas först längre fram på vintern. Under den nu avslutade kampanjen ha fabrikena gjort briljanta affärer, då betorna i år allmänt hade hög sockerhalt och voro af bästa beskaffenhet.

Utdelningen åt aktieegarne blir utan tvifvel större än hvad den varit under flera år. Man talar till och med om att en fabrik skall dela ut 80 procent. Detta är ingalunda otroligt, då två fabriker för en del år sedan delade ut 100 procent. Att landtmännen under sådana omständigheter vilja ja sina betor bättre betaldе, är sannerligen ej att undra på, säger tidningen.

— **Skenskarfsproblemet synes nu vara löst,** att döma af ett meddelande till D. N. Den lyckelige uppfinnaren är ingenjör J. A. A. Nyström i Stockholm, hvilken i Sverige vid Gellivarabanen samt vid järnvägar i England och Spanien gjort omfattande experiment för att utröna orsaken till den s. k. utkvastningen vid skenskarfvarna.

Messina
Mariana Costarelli
Apelsiner
i parti och minut hos
Oscar Grotell,
Slottgatan 17.

mark. Därefter bortauktionerades talrika krigsbyten från Kina, däribland en äkta zobelrock, en samling tibetanska bönehjul „med böner“, en afgud af järn, en kinesisk prins' audiensdräkt, hvars rika draperier pryddes af den kungliga symbolen draken, med fem klor, en samling pilar, använda af änkekejsarinnans budbärare“, „sju mandarinknappar“, fodral för kinesiska fingernaglar, vackert arbetade i filigran, tagna i kejsrerliga palatset i Peking“, flera meter sidendamast, sidenbrokad, amuletter, armband, guldpläterade hårnålar, boxarsvärd m. m.

— **En egendomlig upptäkt** gjorde nyligen de arbetare, som äro srysselsatta med nedtagandet af Parisserställningens monumentalport. De befunno sig på en af de pelare, som uppburo den kolossala fasadbågen, då en af dem plötsligt tappade sin hammare i pelaröppningen. För att hämta upp densamma började han genast klättra ned i pelarens inre. De öfriga arbetarne böjde sig öfver öppningen och åsågo den farliga nedstigningen. När deras kamrat redan så godt som fått tag i hammaren hörde de honom plötsligt utstötta ett skri: „Hjälp! Ett rep!“ De trodde först att han skadat sig och ej utan hjälp åter kunde komma upp ur pelaren. Följaktligen firade de genast med ett rep och frågade om han var särad och om någon skulle komma ned till honom. „Nej“, svarede han, „men jag har träffat på ett lik här nere“. I samma ögonblick han skulle ta fatt i hammaren hade han fått se en naken man ligga hopkrupen i ett hörn; han var alldeles orörlig och ögonen stodo vidöppna. Med hjälp af repet firade man upp den på ett så egenomligt sätt funna mannen och lade honom på marken. Efter mycken möda lyckades man till slut återkalla honom till lif. Hans första ord voro en bön om något att äta, hvilken man genast hörsammade genom att ricka honom en skål buljong. På hans räddares fråga, huru länge han legat gömd i pelaren, svarade han att det väl kunnat vara en tre veckor. Något mera förklarade han sig ej veta. Polisen underrättades emellertid om saken och anställde förhör med den mystiske mannen. Det enda man härunder lyckades få ur honom var att han hette Julien Lillier, samt hvar han bodde. Alla andra frågor lämnade han obesvarade. Genom vidare efterforskningar lyckades man dock erhålla en lösning på gåtan. Den olycklige, som är femtiosex år gammal, hade ända till för helt kort tid sedan vårdats på ett hospital. För tre dagar sedan hade han lämnat sitt hem och ej mera återkommit dit. Man förmodar att han under natten gripits af ett nytt anfall af vainsinne, klättrat upp på pelaren samt stört ned med genom dennas öppning. Hade hammaren ej fallit ner, skulle han med all säkerhet ha blifvit begravnen under spjällorna. Hans kläder återfunnos på samma ställe där man påträffat honom.

— **Bortbytta brudar.** En egendomlig tilldragelse berättas från den lilla orten Sandorfalva i Ungern. Två bröder, Emmerich och Francis Tanks, skulle gifta sig med två systrar Katicza och Maria Pakay. Vid den borgerliga vigseln fick Emmerich sin Katicza och Francis sin Maria. Därefter stälde man farden till kyrkan. Genom något oförklarligt missförstånd kommo här brudarna att byta plats vid den religiösa ceremonien och först när det var för sent, upptäckte man att bröderna blifvit vigda vid sina svägerskor. Bröllopsfesten gick emellertid af stapeln och det beslöt att brudarnas fader vid dess slut skulle gifva sitt utlåtande om hur saken skulle ordnas. Men när tiden härför var inne, förklarade han sig ej förrän följande dag kunna fatta något beslut. Brudarna tiggde honom gråtande om att låta dem få medfölja stna männer, men att förgäves. Förmödligen kommer saken att bli afgjord inför rätta.

— **Det påfliga konsistoriet** för utnämmande af kardinaler har uppskjutits. Om orsakerna därtill äro olika rykten i omlopp, telegraferas från Rom till *Noue fr. Presse*. Bland annat berättar man, att påven därigenom velat visa sig behaglig mot monsignore Tripepi. Men den verkliga grundden påstås vara en differens mellan Vatikanen och Tyskland angående besättandet af biskopsstolen i Metz. Tysklands kandidat är prelaten Zorn v. Bulach, men kardinal Rampolla vill icke veta af honom, då kardinal Mathieu, Frankrikes förtröendeman i Vatikanen, af politiska skäl är emot hans utnämning. Tyskland lär uttryckligen ha protesterat mot Rampollas

hållning och därigenom har föranlett konsistoriets uppskjutande. Rampollas politik uppväcker allt allvarigare missstämning, heter det i telegrammet. Man förebrår honom, att han endast vill förhjälpa sina anhängare till kardinalhatten. Det moderata partiet i kardinalkollegiet ser ogärna hans öppna fientlighet mot Tyskland, som med sina 20 miljoner katoliker har endast en kardinal, medan Spanien med 18 miljoner kan uppvisa fem. Ginge det efter Rampollas önskingar, säger en kardinal, skulle i Österrike endast slaviska biskopar erhålla purpurn. Detta visa de två senaste årens utnämningar tydligt.

— **Försvarsrörelse i Skottland.** I Glasgow hölls för några dagar sedan ett af fyra tusen borgare besökt möte, hvarvid äfven lordborgmästaren var tillstädes, vid hvilket deltagarne erbjödo regeringen att vara „konungens borgare till fäderneslandets försvar“. De lojala känsloerna mot konungen fingro öfverhufvud vid detta tillfälle ett hjärtligt uttryck. En scherrif, som presiderade uttalade, att det först och främst kom an på, att hvar man egde sitt gevär för att vara redo, när fäderneslandet var i fara. Kriget i Sydafrika hade öppnat ögonen på många. Riket stod ett ögonblick på afgrundens rand, om Europa hade intervernerat i detta krig. Man hoppades att regeringen skulle lära af det skedda och stärka landets försvar. Hvad man i Glasgow ämnar göra, är att upprätta en frivillig reserv.

— **En lång petroleumledning.** *United Pipe Line Co.* har nysst börjat fylla sin rördledning från Bradford i Pensylvaniens oljeregion till Marcus Hook vid Filadelfia med petroleum. Ledningen är 380 (eng.) mil lång. I Marcus Hook inrättas behållare, som kunna upptaga 30,000 barrels olja, och bolaget, ett alldeles nytt företag, säges ha tio fartyg till sin disposition. Det berättas, att bolaget skall komma att konkurrera med *Standard Oil Co.* men dessa rykten måste mottagas med försiktighet, skrifves från Newyork till Frankf. Zeit. För att lämna allmänheten i okunnighet om sina många filialer, opererar Standardbolaget under väl ett dusin namn, och det är möjligt att United Pipe Line endast är en filial af det äldre bolaget. Hittills ha alla s. k. konkurrensföretag förr eller senare visat sig mer eller mindre ha med Standardbolaget att göra. Den nya produkten från oljekällorna i Texas skall svårigen kunna komma att konkurrera med Standardbolagets, då den icke egnar sig för belysningsändamål. Det heter för öfrigt, att flere oberoende egare af oljekällor vid Beaumont redan skilt dem till Standardbolaget. Detta har öppet förvärfvat en stor källa vid Corsicana.

— **En amerikansk konstkritik.** Ett antal medlemmar af staten Newyorks universitet, som bilda kommissionen för den offentliga undervisningen, har försökt utvälja de bästa hundra konstvärken i målning, plastik och arkitektur, som vore egnade att upphängas i statens offentliga skolor. En af 75 personer bestående jury, i hvilken de mest skilda klasser och meningsriktningar voro representerade, gjorde första urvalet. Sedan den första förslagsförteckningen passerat de sakförståndiges jury, blef den åter synlig i ganska förändrad form. Juryn angaf äfven de skäl, som i enskilda fall föranlett konstvärks förkastades. „Venus från Milo“ förkastades „för sin nakenhets skull“. Rafael „Sixtinsk madonna“ och „Madonna della Sedia“, Murillos „Obefläckade afelse“, Correggios „Tillbedjan“ och Tizians „Himmelsfärd“ utgallrades, „emedan kanske judarne kunde taga anstöt af dem“, Meissoniers „1807“ förkastades, emedan den kunde uppväcka tankar på krig, Burno Jones' „Gyllene trappa“, emedan den är „aftektad“. Sir Joshua Reynolds' „Englahufvuden“ ha erfarit samma öde, då de äro „vackra, men icke nog kraftfulla“, och slutligen ansågs Leonardos af Vincis „Nattvarden“ icke „värdig att betraktas af skolelever“. Kommissionen har behöft tre år för att göra detta urval.

— **De koreanska ungarlärarne** föra just icke någon treflig tillvaro. En öfvertal korean betraktas nämligen och behandlas som en — gosse, äfven om han blir 969 år gammal. Han må ha hunnit hur hög ålder som helst och ha ett aldrig så vördnadsvärdt yttre, han får dock vid alla tillfällen stå tillbaka för äfven den yngste gitte spoling, till och med om han, räknadt efter åren, kunde vara dennas farfars far.

— **Hvaraf dö människorna?** En engelsk tidskrift lämnar en öfersikt öfver de vanligaste dödsorsakerna. På en miljon människor dö: af ålderdomssvaghet endast 900, af gikt 1,200, af mässling 18,400, af slag 2,700, af ros 7,000, af lungust 7,500, af skarlakansfeber 48,000, af kikhosta 25,000, af tyfus och hithörande sjukdomar 30,000, af reumatisk feber 7,000. Dessa genomsnittssiffror gälla för jordens befolkning i dess helhet, men förändra sig naturligtvis mycket på enstaka områden.

Politiska nyheter.

Bülow om Tysklands utrikespolitik.

En interpellation om kejsar Wilhelms Englandsresa.

Berlin, 5 mars. Vid behandlingen af utrikesdepartementets budget omtalade Schaeidler (centern) den missstämning, som rådde i olika kretsar, och begärde upplysning angående den politiska betydelsen af kejsar Wilhelms resa till England och tronskiftet i England. Earl Roberts dekorerings med Svarta Örnns orden hade i många kretsar väckt missbelåtenhet. Med hänsyn till den hypervänskapliga politiken gent emot England fruktade man, att Tyskland skulle skaffa sig fiender på fastlandet. Han ville därför fråga, hurdant Tysklands förhållande till andra makter vore och därvid i första rummet till de öfriga makterna i trestatesförbundet. Det vänskapliga förhållandet till Ryssland finge icke håller afventyras.

Grefve Stolberg-Wernigerode (konservativ) understödde denna interpellation och framställde vidare förfrågan angående handelspolitiken.

Rikskanslären Bülow tog därefter till ordet. Han uttalade, att kejsarens besök i England hvarken dikterats af politiska eller af etiketshänsyn, utan berodde på rent mänskliga bevekelsegrunder. Huru länge dottersonen skulle stanna vid mormoderns dödsbädd, huruvida han ville eller kunde deltaga i bisättningen, därom kunde endast kejsarens själf döma. Det engelska konungahuset och det engelska folket hade med tacksamhet mottagit kejsarens besök. Det var emellertid lätt att förstå och alldeles i sin ordning, om vid sidan af dessa rent mänskliga känslor i England vid detta tillfälle kunde uppstå en önskan att stärka det vänskapliga och fredliga förhållandet till Tyskland, och det funnes intet skäl att upptaga det illa. (Munterhet.) „Äfven vi kunna endast önska“, yttrade talaren, „att det måtte vara Tyskland och England beskärd att värka i fred och för fred. Det är klart, att ett fullständigt likaberättigande för både England och Tyskland är ett 'condition sine qua non' för en sådan samvärkan. I vårt förhållande till England har ingen förändring inträdd, sedan jag på detta ställe afgaf den förklaringen, att vi vore beredda att på villkor af ömsesidiga hänsyn och absolut likaberättigande lefva i vänskap, fred och enighet med England. Om kejsaren genom sitt besök i England banat väg för ett sådant normalt och godt förhållande mellan England och Tyskland, så kan detta endast gagna båda länderna. Icke håller tronskiftet har framkallat någon förändring i de två ländernas förhållande till hvarandra.

Kejsarens besök har man sagt, står i strid med den neutralitet, som vi iakttagit under det sydafrikanska kriget. Man har också sammanställt kejsarens besök i England med det förhållandet, att president Krüger icke blef mottagen. Detta sammanställande passerar icke. President Krügers resa till Berlin hade det tydliga syfte, att i blanda oss i det sydafrikanska kriget. Det är sant, att åtskillig uppmärksamhet visats kejsaren i England, och han har återgåldat denna. Men jag bestriider alldeles bestämdt, att kejsaren handlat mot landets väl. Att earl Roberts erhållit Svarta Örnns orden har ingen politisk betydelse. (Rörelse.) Att upprätthålla det vänliga förhållandet till Ryssland måste vara en af de förnämsta uppgifterna för vår politik, men grundvalen för handelspolitiska öfverenskommelser måste vara ett fullt likaberättigande utan spår af valsallförhållande. Vår utrikespolitik ledes endast af statsintressen efter nyktert öfvervägande. Jag skall aldrig inlåta mig på någon annan politik än nationell tysk realpolitik.

Rikskanslärns tal mottogs med kraftiga bravror. Ledebruk (socialdemokrat) berörde de s. k. hunderbrevet och betecknade Bülows tal såsom ganska betydelselöst. Bassermann (nationalliberal) anmärkte, att rikskanslern genom sitt tal dementerat ryktet om att Tyskland skulle med England hafva slutit en mot Ryssland riktad öfverenskommelse. Richter förebrädde Bülow, att denne icke tagit tillräcklig hänsyn till upprätthållande af Tysklands ekonomiska förhållande till andra makter.

Lieberman (reformpartiet) påstod, att Tyskland icke iakttagit neutralitet mot boerna.

Rikskanslern anmärkte gent emot Richter, att regeringen måste anstränga sig för att utjämna de skarpa intressemotsatserna med hänsyn till handelsstraktaterna. Under den nödställda belägenhet, hvari landtbruket för tillfället befann sig, vore en förhöjning af spannmålstullarna oundgängligen nödvändig. Men för denna förhöjning måste finnas en gräns, som bestämdes af hänsynen till industriens exportförmåga och hänsynen till arbetarna, hvilkas

väl låge regeringen lika mycket som socialdemokraterna om hjärtat.

Berlin, 5 mars. Efter en längre debatt antogs på budgeten utgifterna till statssekreterariatet, hvarefter sammanträdet afslutades.

Kriget i Sydafrika.

Belgiska deputationer hos presidenten Krüger.

I måndags f. v. öfverlämnades till presidenten Krüger i Utrech två praktiska album, innehållande sympatiadresser från det belgiska folket.

Det var en i all sin enkelhet rörande ceremoni. Kl. 11 f. m. infunno sig de belgiska delegerade, som föregående afton anländt från Bruxelles, Antwerpen, Gent och Namür, i Hotel des Pays-Bas, där presidenten bor. Här mottogs de af Van Boeschoten, förste sekreterare vid transvaalska regationen i Bruxelles.

Van Boeschoten införde dem sedan i en salong i första våningen, där de träffade presidenten, som tyktes trött och satt i en lästol. Brevid honom stodo Wolmarans, medlem af boerdelegationen, van Boeschoten och belgiern doktor Heymans. Nära presidentens lästol såg man en krans af smidt järn, som han några dagar förut fått mottaga af en komité från Lierre.

Reinhard, ordförande för deputationen från Bruxelles, öfverlämnade till presidenten två album och höll ett gripande tal på flamländska språket. Presidenten Krüger lyssnade under tydlig rörelse till Reinholds tal. Efter dess slut reste han sig upp och yttrade följande:

„Det felas mig ord för att uttrycka den tacksamhet jag känner, för all den sympati, som kommit mig till del från hela Europa och särskildt från det belgiska folket. I Belgien har denna sympati bevisats mig af folket på tusentals möten och till och med i representantkammaren. Jag har också tydligt sett, att denna sympati icke endast består i ord, utan kommer från hjärtat.

Gärna mottager jag er hyllning åf egna och presidenten Steijns vägnar såsom ett bevis på det intresse i hyson för de bägge republikernas strid. Mitt förtröende till Gud är orubbadt. Alla folk, alla religionsbekännelser, alla de, som tro på en Gud, samlas sig till försvar för den vördnad man bör hafva för den gudomliga lagen, och Herren, som älskar rätt och rättvisa, är med oss.

Är det icke verkliga under, som f. n. ske hemma hos oss? Att en handfull män alt jämt kunna uppehålla striden mot tusentals soldater, och det fastän det nödvändigaste fattas dem, fastän hamnarna vid hafvet äro stängda för dem, är det icke ett värligt undervärk af försynen? Rättvisan skall segra, jag hoppas, jag förutser det“.

Wolmarans tog därpå till ordet och tackade i sin ordning det belgiska folket för den sympati, det bevisat boerfolket.

Djupt röd fattade Reinhard Krügers hand och yttrade följande afskedsord: „Må denna ådla hand jämte presidenten Steijns hand snart få underteckna det fredsfördrag, som skall definitivt erkänna och garantera de bägge republikernas själfständighet. Lefve Transvaal! Lefve Oranjeriksten! Lefve Krüger! Lefve Steijn!“

Alla de närvarande voro djupt rörda, och i mer än ett öga syntes tårar.

Krüger och Wolmarans skakade sedan hand med samtliga de delegerade, hvilka defilerade förbi dem.

Rykten om underhandlingar.

Enligt ett telegram från Bruxelles till tidningen „Tribuna“ i Rom, skulle general Louis Botha af republiken Transvaals regering fått tillåtelse att gifva sig på följande villkor:

- 1) Samtliga boerfångar på St Helena skulle frigifvas;
- 2) Strafflöshet beviljas rebellerna i Kapkolonien;
- 3) Ett slags själfständighet medgifvas de båda sydafrikanska republikerna under brittisk suveränitet;
- 4) De konfiskerade egendomarna återställas till egarna.

Lord Kitchener skulle vara hågad att underskrifva dessa villkor, men engelska regeringen yrkade på ett öfverlämnande på nåd och onåd och fordrade, att presidenten Krüger och de båda republikernas andra höga ämbetsmän skulle landsförvisas.

Vid engelska underhusets sammanträde i torsdags förklarade ministern Balfour, att man öppnat underhandlingar med boeranföraren Botha, men att regeringen för ögonblicket icke kunde lämna upplysning härom.

London den 7 mars. Från Pretoria telegraferas: Stämningen här är för förhoppningsfull, och man håller för troligt, att fientligheterna snart skola vara afslutade. Man väntar, att boerna skola taga initiativ och försöka inleda fredunderhandlingar.

Ny ministär i Bulgarien.

Ministerkrisen i Bulgarien är slut och en ny ministär bildad. Furst Ferdinand tyckes åtminstone tils vidare hafva afstått från en lösning af krisen medels en militärisk regering, tagen utom parlamentet. Kabinetets sammansättning visar i stället för försök att styra medels en koalition af de tre förnämsta grupperna i sobranjen: karavelisterna, zankovisterna och stoilovisterna. Dessa tre grupper äro nämligen representerade i den nya ministären, antingen genom chefen eller andra framstående medlemmar.

Karaveloff har blifvit konseljpresident och finansminister; Michael Saraff öfverminister; Däneff utrikesminister; Alexander Radoff justitieminister; Ivan Slaveikoff undervisningsminister; Ivan Belinoff arbetsminister; Alexander Ludzkanoff handels- och åkerbruksminister; Paprikoff krigsminister.

Det är första gången Karaveloff åter kommit till makten sedan aug. 1886, då han arresterades af Stambuloff och sedan dömdes af stora sobranjen på anklagelse för förräderi mot furst Alexander, mot hvilken anklagelse Karaveloff ständigt på det kraftigaste protesterat.

Telegram ur senaste post

Det senaste attentatet.

BREMEN, 8 mars. Polisprotokollet om förhören med Weiland har öfverlämnats åt undersökningsdomaren och åklagaren. Antagligen kommer W. att interneras i en vårdanstalt för att man

skall bli i tillfälle att iakttaga och fastställa huruvida han är tillräckelig eller icke.

BERLIN, 10 mars. Utvecklingen af kejsarens särskada förlöper normalt. Ögonlocken äro mindre svålda än förut. Sömnens och allmänna befinnandet goda.

Frågan om Mandchuriet.

PARIS, 10 mars. I anledning af engelska tidningars utfall mot Ryssland med hänsyn till dess öfverenskommelser med Kina meddela flere franska tidningar ett uttalande, hvari det bl. a. heter: Ledt af önskan att återställa ordning i Kina har ryska regeringen före andra dragit tillbaka sina trupper från Peking och bemödat sig att med humana medel pacifiera landet. Då Ryssland är Kinas närmaste granne och med detta rike har en 6,000 kilom. lång gränslinje gemensam, så kan ingenting synas naturligare och riktigare än bemödanen att söka utfinna medel till förbyggande af en upprepning af oroligheterna. Detta ensamt är ändamålet med den rysk-kinesiska öfverenskommelsen.

WASHINGTON, 10 mars. Det bestrides på det bestämdaste, att England skulle uppfordrat Amerika till ett gemensamt tillvägagående för att tvinga Ryssland att återgifva Mandchuriet.

Ryske gesandten har förklarat, att Rysslands hållning förblir öfverensstämmande med detsamma redan den 25 aug. senaste år afgifna förklaring: så snart varaktigt ordning är återupprättad i Mandchuriet och åtgärder vidtagits till skyddande af järnvägsbyggnaden, skall Ryssland ej underlåta att draga sina trupper tillbaka, förutsatt blott, att icke andra makters utpräandande utgör något hinder därfor.

En seger för Waldeck-Rousseau.

PARIS, 8 mars. I deputeradekammaren tillbakavisade Waldeck-Rousseau påståendet att regeringen gynnar de pågående striderna. Han fordrade af kammaren ett förtröende-votum. Den följande omröstningen utföll med 308 röster mot 204 till regeringens förmån.

Engelska arméreformer.

LONDON, 8 mars. På tal om armébudgeten yttrade sig ministern Brodric om nödvändigheten af en arméreform. Den senaste rekryteringen hade varit fenomenal; den omfattade nämligen 140,000 man. Konskriptions-systemet skulle, så länge icke en stor folkluralitet funnes därfor, icke införas. Man måste räkna med möjligheten af europeiska förvecklingar och försök till utländsk invasion. Framdeles skulle tre armékräver i st. f. såsom hittills två vara disponibla att sändas utomlands, men tillräckligt trupper dock kvarblifva i England. Ministern hoppades att kolonierna skulle underhålla ett beridet riksycomany, som, om nödigt, skulle ansluta sig till det engelska yeomany. De frivilliges stridsdaglighet skulle ökas. Ridande artilleriets kanoner skulle förbättras, utbildningen förénkias o. s. v.

Underhandlingarna i Sydafrika.

LORENZO MARQUES, 8 mars. Här uppgifves att Kitchener beviljat Botha 7 dagars vapen hvil för att sätta honom i tillfälle att öfverlägga med de andra boergeneralerna.

Prima Franska Corsetter,
4,90—9,50.
Prima Tyska Corsetter,
2,80—3,50.
Olga Lundells Modestaff,
Slottsgatan 9 B.

Kaffe

stort urval — utmärkta sorter. Billigaste priser hos

RUDOLF GARDBERG
1301 Nikolaitorget 7. Slottsgatan 16.

Äkta Schlaffhorst
Benmjöl

(märket G. K. F.)

i hela vagnslaster från St Petersburg eller från lagret vid Mellilä & Åbo, säljer billigast

Carolus Nyberg,
Auragatan 12 A.

Hvetekli,

Foderhvetemjöl,
Solroskakor,
Rapskaksmjöl,
Jordnötskaksmjöl,
Bomullsfrokaksmjöl,
Maltgrodder,
Torkad mäsik,
Majsmelass,

billigt.

Carolus Nyberg,

1218 Auragatan 12 A.

Ur penningens historia.

Det första myntet.

I British Museum i London bevaras det äldsta mynt, som finnes i behåll. Det härtammar, att döma af dess simpla stil, från åttonde eller senast sjunde århundradet före Kristi födelse. Sedan hvilken tid existerar öfver hufvud taget penningen, hvilken nu för tiden utgör en outhärlig faktor i det mänskliga lifvet? Sakerligen ha våra förfäder under många århundraden hjälpt sig utan denna faktor, ja, utan att ens känna något behov därav. Först sedan stenkärlen undanträngdes af metallkärl, var penningens tillkomst möjliggjord.

I de äldsta tider var det kvinnan, som bar arbetets tunga. Männen voro i krig eller gingo på jakt. Den, som icke var rik nog att ha slafvar, använde kvinnorna för att bära alla bördor. Kvinnan hade äfven då ett handelsvärde. Den friare, som icke kunde röfva sin tillbedda med våld, måste köpa henne, och betalningen erlades alltid i kreatur. Boskapen var sålunda den tiden det vanliga betalningsmedlet. Det latinska ordet pecunia (penningar) kommer sålunda från pecus (boskap).

Trots sina bemödanden att föra ett atskildt lif, kunde Marcelle icke under denna vinter i Aroachon undvika några ledsamma personers besök: resande, som passerade genom Bordeaux, sjuka i Aroachon, som, då de läste hennes namn på främlingslistan, skyndade sig att påminna henne om att de mer eller mindre tillhörde hennes vänskrets. Det besvärligaste besöket var herr och fru de Vendes, då de på resa ned till Spanien kommo och öfverraskade henne. Berthe hade på kort tid blifvit en fullblods aristokrat, hvilken endast saknade litet värdighet i sitt tal och sitt sätt; men trots hennes förkärlek för ett visst ställspråk lämnat från hennes man hindrade ingenting henne att lika fullt vara en förnäm fin de siècle dam. Aldrig hade ett äkta par passat bättre för hvarandra; en fullständig endrökt rådde dem emellan angående allt; de förklarade sig absolut lyckliga. Denna slags äktenskapsliga sällhet försonade Marcelle nästan med hennes olycka. Genom Berthe fick hon höra talas, mycket mera än hon önskat det, om sin rival „den sköna Kate“.

— Och att tänka sig, det hon har hört till de våra, och att ett förtroligt kamratskap rådde emellan oss! Ack, hvad jag skall utgallra mina dottrens bekantskaper, när jag får några!... Ni kan förstå med hvilken förnöjelse jag går förbi denna fördärfvade varelse, mätande henne från hufvud till fötter, men man kan icke neka, att hon klär sig bättre än någon och i allmänhet är ganska intelligent. Hon har troligen gått i god skola hos den gamle utländske diplomat, hvars elev hon var, och lärt sig af honom konsten att leda männen, ty nu har hon dem alla omkring sig: Max Riehl, Varades, ja, Varades själf, Pierre Helmann, naturligtvis, men äfven fullt korrekta personer. Pierre Helmann hade på hennes uppmaning presenterat sin svägers, herr de Rethel, för henne. Man säger till och med att Salvy har anledning att vara allvarligt svartsjuk på denne. Men lika fullt släpper hon honom nog icke... Hon förstår att draga nytta af allting och alla.

öfvergifvit stridsfältet utan kamp. Och jag själf... Önskar ni uppmärksamhet på jag skall säga er min tanke.

— Ni dör af lust att göra det, svarade Marcelle med ett sorgset litet skratt och stack sin arm under hans för att uppmuntra honom att fortsätta.

— Jag säger, att man alltid lämnar litet näring åt det allmänna språket, när man flyger sin kos utan att säga till... — Annars hämnas allmänheten genom att gynna den motsatta parten.

— Vasserra! de flesta män afundas den olycklige och lura på tillfälle att blifva hans efterträdare. Estetikerna af båda könen med sina kända teorier öfver vissa rättigheter, hvilka icke hafva någonting med moralen att skaffa, mena att snillet endast har en plikt, den att uppenbara sig med glans!...

— Ja, sade Marcelle mycket opartiskt, han är utmärkt upplagd.

— Ni har läst hans *Klagan*, detta stycke i hvilket han i likhet med Faust bittert beklagar — och med hvilken vältalighet — att han icke tidigare varit en människa, ingenting annat än en människa inför naturen, hvilket sist och slutligen dock är det enda, sanna sättet att vara en man? Denna ton af öfvermänsklig omvändelse kom mig att skratta, ehuru jag i grunden är som ni vet hans bästa vän. Ack! den arme saten huru han lätit sig ryckas med af lifvets flod, hvilken han förr betraktade från en sådan höjd!... Men därom är ju ingenting att säga eftersom förläggarene på det högsta gilla hans förändrade skriftsätt, som gör hans alster mycket begärligare än den kalla objektivitet han förr lade sin ära uti; och ehuru den stora publiken, för syn skull beskärmar sig, njuter den dock af att invigas i denne indiskreta älskares olofliga kärleksyra, hälsat de alla känna ur hvilken källa han hämtar den.

— Det är helt naturligt! sade Marcelle som om hon själf icke varit annat än en fraktion af denna publik. Hon ville för intet i världen skänka Varades, som saknade takt men icke illparighet, något att se henne upprörd. Men det gjorde honom blott ännu oförsyntare. Man kan med skäl påstå, att han för närvarande är til

Det var många saker man hade att betala med denna bostad. Hade man slagit ihjäl en fri man, fick man betala så och så många kor, man betalade skadeersättning för öfrilär, böter till staten, allt i kreatur. I det gamla Rom uppjorde man en bestämd taxa för detta betalningsmedel. Enligt denna samma var ett nötkreatur lika mycket värdt som tio får.

Detta system blef emellertid ohälsbart, så snart arbetsfördelningen utbildade sig, i följd hvaraf köp och försäljning oftare förekom. Otillräckligheten av den gamla värdepätern måste blifva dubbelt kännbar, då man af honom fordrade, att den ätven skulle tjäna till bytesmedel.

Tillväxandet af handeln var dock icke ensamt nog för att förklara penningens uppkomst. Den främmande köpmannen, som drog med sina varor genom landet, dref i första rummet bytesaffärer. Han tog som gengäld för sina artiklar sådana varor, hvilka utgjorde specialiteten inom en provins. Den, som icke hade något, som främningen kunde använda, måste afstå från att köpa det han önskade. Detta lät sig göra, då de salubjudna sakerna icke voro några nödvändighetsartiklar, utan endast lyxföremål.

Lika lätt gick det icke att komma från affären med smeden. Då bruket af metaller redan var så vidt utbreddt, att dessa icke mera förarbetades endast till prydnader för de rike, utan äfven till värtigt för de fattiga, hade smedens arbete blifvit oundgängligt för alla. Han var den förste handtvärkaren i byn; i honom visat sig först arbetsfördelningen som levande princip. Man betalade honom först med kläder och skodon, ägg, ost och kött, kort och godt med naturprodukter, som bönderne producerade. Af dessa snart förgångliga varor kunde smeden emellertid icke mottaga mer, än han och hans familj förtärd. Kreatur lockade icke handtvärkaren i samma mån som åkerbrukaren. Ju mera smidesarbetet tog den förre i anspråk, desto mindre hade han tid att drifva kreatursafvel. Därför tog han visserligen emot bostad, om intet annat betalningsmedel fans, men öfver en viss kvantitet tog han ogärna emot det och icke till sitt fulla värde.

Franskt omdöme om Andrées ballongfärd.

Den franske luftseglaren greve Henry de la Vaulx, som erhöi grand prix i luftseglingskonsten i Paris år 1900 och som nyligen gjort en resa i ballong från Frankrike till Ryssland med en på förhand bestämd nedstigningspunkt, offentliggör i marsheftet af Revue et Revue des Revues en artikel med rubriken: Huru jag ämnar öfverfara Medelhavet i ballong.

I denna artikel heter det bland annat:

Intresset för luftseglingen utbreder sig och genomtränger alla samhällslager, det sysselsätter tusentals människors hjärnor. Det är därför icke underligt att nästan hvarje dag ett nytt projekt till styrbart luftballong eller upptäktsfärd i ballong ser dagen, mer eller mindre stortadt, mer eller mindre rationellt. Debutanten, som är ifrig att genast vinna framgång, försmår att öda tid på att tillägna sig en djupare kunskap i de aeronautiska

vetenskaperna; han har icke förr satt foten i en gondol än han tror sig känna alla luftseglingskonstens hemligheter, och föraktande sina lärares råd och varningar kastar han sig blindt i faran och uppstår ofta endast att öka antalet af luftseglings martyrer.

Som ett exempel anför nu författaren den olycklige André, som, uraktlåtande att rätta sig efter de mest kompetenta mäns råd, trodde sin aeronautiska uppfostran afslutad efter fyra af de aeronautiska vetenskaperna; olyckligtvis kände han endast teorin, då praktiken är ännu viktigare. Författaren redogör därefter för Andrées resenemang och den lösning han trodde sig ha funnit på problemet att hålla ballongen flytande i luften en längre tid: användandet af släpliner. Den längsta tid en resa med ballong under vanliga omständigheter kan räkna är 36 timmar. På den tid då André företog sin färd var fullbordandet af en eller två resor af 23 å 24 timmars längd det högsta rekord man kände.

Då det för att uppnå nordpolen fordras att hålla sig uppe i luften två å tre veckor, uppfann André släplinorna. André's teori var mycket riktig, anmärker författaren; metoden åstadkommer fullkomlig jämnvikt och resans varaktighet ökas betydligt. Den enda gasförlusten blir genom endosmos genom ballongens hölje, och denna förlust är obetydlig och öfverstiger knappast 1 å 2 procent på 24 timmar. Men i praktiken visar det sig att denna metod att upprätthålla jämvikten är högst olämplig i en af hinder öfversädd terräng. Samma fördärförande hinder som skogar, träd, klippor och husak, hvilka förorsaka fruktansvärda skakningar och vågrörelser, som ha till följd stora gasförluster genom ballongens topp, utgöra uppbörjningarna, härligheterna och kanalerne i bankisen. Antingen bilda släplinorna en ögla, som omsluter hindret och ballongen stannar alldeles, eller om man, i fall vinden är svag, kan afskärta linan, får man fortsätta resan med en ballong lik alla andra. Är vinden stark kastas ballongen med stor våldsamhet till jorden och sönderlöses, och passagerarnes lif är utsatt för den största fara; resan är i alla händelser slut.

André hade icke tänkt på att detta eller åtminstone betraktat det som ständigt inträffar som ett ytterst sällsynt fall. Det är därför som, ofsedt alla andra skäl, hans resa till nordpolen med Örn, en med släpliner försedd ballong, var omöjlig.

„Den svenske upptäktssfarens utrustning“, fortsätter författaren, „har olyckligtvis ännu icke gjort alla lokare, och förra året förföllo tyska luftseglare, som drömde om att utföra Jules Vernes ryktbara resa, till samma misstag som föregångaren. De konstruerade en ofantlig ballong, rymmande 8,000 kubikmeter, med hvilken de skulle hålla sig uppe i luften minst en månad, såsom de påstodo; de använde ett system af ofantliga släpliner, flera hundra meter långa, som ständigt skulle vara i kontakt med jorden. Efter några timmars resa knöt sig en af släplinorna omkring ett träd och ballongen, som slungades tillbaka af en vindstöt, sprack uppe bland trädets grenar; lyckligtvis sluppo passagerarne undan utan att någon af dem med lifvet behöfde betala för anordnades af resan okloket.“

Handel och sjöfart.

Sjöolyckor.

— **City of Benares.** Liverpool, 4 mars. Skeppet City of Benares har löstags utan skador af bogserångare. Lasten synes hafva ringa eller ingen skada.

Öfriga skeppsnheter.

— **Hangö,** 10 mars. (Ur Hbl.). Aegir afgick till Lübeck i dag på morgonen kl. 8 med cirka 100 tons last och några passagerare. Sampo som utförde ångaren inkom åter kl. 11 f. m., åtföljd af ångaren **Virgo**, kommande från Stettin med styckgodslast, hvaraf en del är destinerad till Stockholm, dit den befordras med **Wellamo**, och en annan del till Reval, dit ångaren härifrån afgår. Västlig vind med värmevänder.

Skeppslista.

Trovenmünde, 6 mars. Aegir A., Lundqvist, t. Hangö.
Leer, 4 mars. Storfursten, Österholm, t. Ship Island (ubogeras af Ang. Jason).
Gibraltar, passera, 1 mars. F. A. Fennia, fr. Castellon, t. Hull.
Alcantara, 26 febr. Suomi, Urnberg, t. San Carlos de la Rapita. — 1 mars. Osma, Friberg, fr. Wasa (14 dd. fr. Falmouth).
Valencia, 27 febr. Lainetar, Johansson, fr. Raumo (21 dd. fr. Malaga).
San Francisco, 22 febr. Harbinger Nordlund, fr. Antwerpen.
Pensacola, 20 febr. Backhus, Anderson, t. Antwerpen.

Af K. Åbo hofrätt utgifna:

Domar. D. 9 mars i vädj. målen emellan landtr. J. Kaskinen, k.d.e. och v. häradsb. Vo'ter Lindroth m. fl., sv.d.e. b:n K. E. Krouvika, k.d.e. och häradsdom. J. Krouvika, sv.d.e. torp. F. Karpellin m. fl., k.d.e. och b:n M. Jusilla m. fl., sv.d.e. gårdsg. K. W. Orreus, k.d.e. och landtr. K. Tavela, sv.d.e. mjöln. M. H. Ilmanen, k.d.e. och b:n H. Arra m. fl., sv.d.e. handl. Saksin m. fl., k.d.e. och fiskaren J. Sandberg m. fl., sv.d.e. t:n J. E. Johansson, k.d.e. och sjömannen J. W. Roman m. fl., till stadeskomne, samt muraren K. J. Karlsson m. fl., sv.d.e. b:n I. Mustalahti, k.d.e. och bonden Erika Davidsson, sv.d.e. villaäg. J. Pietikäinen m. fl., k.d.e. och inhyses J. B. Tuomala, sv.d.e. inhyses J. Kaivola, k.d.e. och b:n M. Parpola, sv.d.e. b:n A. Iramikkola, k.d.e. och b:n J. Markkola, sv.d.e. forman K. Mattila, k.d.e. och gårdsgärdsekan Hilma Wehonen, sv.d.e. b:n K. Risti, a. ena, och b:n F. V. Sjögren, a. andra sidan, ömsom k.d.e. och sv.d.e. styngsemanen Heta Lisa Hyppälä, k.d.e. och b:n E. Hyppälä, sv.d.e. torparekan Severia Lepistö m. fl., k.d.e. och b:n F. Järvenpää, sv.d.e. b:n E. W. Majander, k.d.e. och b:n J. Nikkila, sv.d.e. gårdsg. F. V. Suominen, k.d.e. och agentstrun Eeva Lisa Lukonen, sv.d.e. snick. K. Palmu, k.d.e. och skom. A. Malin, sv.d.e. torp. M. Ahonen m. fl., k.d.e. och b:n K. Wanhatalo m. fl., uebl. vädj. och sv.d.e. b:n N. Perttu, k.d.e. och torp. I. Ilomäki, sv.d.e. b:n A. Saarela, k.d.e. och boställs. arend. K. A. Saarinen m. fl., sv.d.e. skrädd. Peretz Katsman, k.d.e. och handl. S. Leffkowitz, sv.d.e. handl. V. Maslennikoff, a. ena, och febrikören F. Frigren, a. andra sidan, ömsom k.d.e. och sv.d.e. ingenjören A. Soininen, k.d.e. och v. häradsb. P. Brander, sv.d.e. bankassören B. E. Sundgren, k.d.e. och v. landtm. S. Löfqvist, sv.d.e. läderfabrikanten E. Erman, k.d.e. och skutskepparen A. A. Wahlroos, sv.d.e. sjökapt. I. W. Jansson, k.d.e. samt b:n K. H. Kautrs, sv.d.e. timmerm. K. F. Andersson, k.d.e. och torp. A. Lindqvist, sv.d.e. ingenjören O. Jörgensen m. fl., k.d.e. samt muraren F. V. Tuominen m. fl., sv.d.e. skepparen A. A. Wahlroos m. fl., a. ena, samt Wartsala ångsagsaktiebolag m. fl. på andra sidan, ömsom k.d.e. och sv.d.e. handl. H. Sundvall, k.d.e. och kronolämsn J. F. Soikkur, sv.d.e. apot. H. W. Hjelt, k.d.e. och Åbo läns brandstodsbolag, sv.d.e.

Utslag. D. 4 mars på torp. N. Solbackas besvär; landthush. H. Stenströms; villaäg. J. Anderssons Vitsjö m. fl.; handl. K. F. Pousars; i anl. af v. häradsb. juris kand. C. F. P. Neovius's skrift; på byggmäst. J. Anderssons besvär. Den 5 mars på f. landthandl. A. F. Peltonens besvär; kronolämsn. O. V. Bränders. D. 6 mars på kronolämsn. A. A. Forsténs besvär. D. 7 mars på snick. I. Lind-

bergs m. fl. besvär; stentryckeriarbetaren O. A. Gustafssons; i anl. af stadsfiskalskassan V. Palaoers skrift. Den 8 mars på bolaget Comité des Assureurs Maritimes du Havres besvär. D. 9 mars på b:n K. Lönnqvist Gummis besvär; arbetskarlen A. Tolpaniemis; byggmäst. K. L. Frimlings.

Protokollsutdrag. D. 5 mars i anl. af inhysesstrun Hilda Emilia Hinos missn. aum. D. 6 mars i anl. af handelsfirman Kr-usz & Lackenbachers missn. aum. Den 7 mars i anl. af aktiebolaget Handelstryckeriets miss. aum.; sjösuransaktiebolaget Tritons. D. 9 mars i anl. af b:n N. Nivunemis missn. aum.

Kommunikationsresolutioner. D. 6 mars i anl. af skom. O. Oksanen's besvär. D. 8 mars i anl. af ackuchörskan Maria Fredrika Sköns besvär.

Sammanträde. Bolagsstämma.

Aktionärerna i **Wehmassalmi ångbåtsaktiebolag** kal'as till ordinarie bolagsstämma, som hålles å Tammistö lägenhet i Töfsala socken **torsdagen den 21 innevarande mars kl. 11 i. m.** och där de i bolagets stadgars 10 § omnämnda ärenden komma att diskuteras och afgöras.

Töfsala, den 9 mars 1901.
Direktionen.

Kungörelse.

A. U. 2 ggr 1 v. mell. 45 r.

Häradet kompetente sökande till trenne i fabrikskallfonden för närvarande lediga resestipendier, afsedda för framtående arbetare i fabriksyrke här i staden i ändamål att i fabriker utomlands vinna utbildning och fullkomning i yrkesskicklighet, värda härigenom uppmannad att så fort ske kan och senast inom utgången af näst inestående april månad till fabriksföreningens sekreterare instituteradmannen J. E. Dahlström inlämna skriftliga, till fabriksföreningens fullmäktige ställda ansökningar derom, med bifogande af intyg om sökandens ålder och goda frejd, reseplan, framtående anlag för yrket samt att sökanden åtminstone under de fem närmast föregående åren med goda vittsord varit anställd som arbetare i fabriker härstädes afvensom andra omständigheter, med sökanden önskar till sin förmån åberopa; och meddelas i öfrigt till upplysning att stipendierna belopp för denna gång bestämt till 800 mark för helt år; att bland i öfrigt lika meriterade sökande förtredde lemnas den, som är född i Åbo eller kan göra sannolikt att han efter stipendiens slut fortsätter sin värksamhet på denna ort likasom äfven sökande hvilken genomgått folkskola, handverks- eller industriskola, under i öfrigt enahanda förhållanden främst kommer i åtanke; afvensom att stipendiet får uppbåras halfärsvis eller å andra lämpliga tider, som kunna i hvarje särskildt fall bestämmas med skyldighet för stipendiaten att vid lyftandet af senare poster till fullmäktige införskaffa intyg om sin verksamhet och sitt uppförande i utlandet under den nästförlutna tiden, vid äfvenvart att stipendiet eljes kan indragas.

Åbo, den 8 mars 1901.

På fabriksföreningens fullmäktiges vägnar
Ernst Dahlström.

1363 J. E. Dahlström.

Auktion.

Måndagen den 18 d:s fr. kl. 10 f. m. försäljes i auktionskammaren diverse handelsvaror, afvensom några antikviteter och kl. 11 p. d.

312 skr Riskli

afvensom derefter några frunt. kappar, tygstufvar, knappar och spetsar. Åbo, den 12 mars 1901.

G. E. Bröcker.

A. U., U. A., Hbl., Wibbl., Wbl., Aaum. Bj. T. 1 g. 20 dbbl. r.

God affär.

Firman **Sigrid Cavéns** välupparbetade **Tapisseri- & Sybehörsaffär** vid trafikerad gata uti Åbo stad säljes på förmånliga **betalningsvilkor**. Närmare med

Fru Antoinette Calenius i ÅBO.

1377

A. U. och U. A. 1 g. 10 dbbl. r.

Möbler

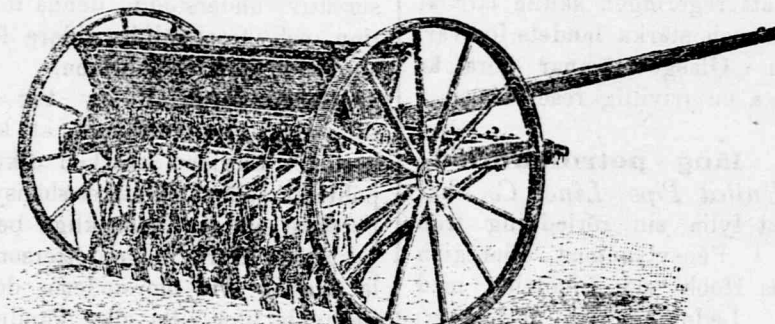
välgjorda och stilfulla till moderata priser erhållas endast i

Larssons Möbelmagasin.

Obs! Beställningar af möbler hvilka önskas färdiga till 1 juni böra ske med det snaraste.

1378

Original Westerås Såningsmaskiner

direkt importerade från fabriken säljer förmånligast

Victor Forselius,
ÅBO.

1310

Till salu

Nu inkommet: **Vårhattar** ett stort parti, stor m. m. Billiga priser. **A. Telenius** i hörnet af Slotts- och Birgersgatorna.

1372

Filthattar

beklädda och beklädda i stort urval till fabrikspriser.

Sorghattar, Sorgflor

— m. m. —

A. Levisons Modeaffär.

Obeklädda stommor ifrån

2:50 p.ni. 1369

Gödningsämnen:

såsom **Schlaaffhorsts Benmjöl, Thomasfosfat, Kainit, Superfosfat.**

Kraftfoder:

Hvetecli, Federhvetemjöl Solroskakor och Solroskaksmjöl samt Maltgrodor.

Höfrö:

Timotej, Röd-, Hvit- och Alsikeklöfver, Vicker m. m. till dagens billigaste noteringar genom **Otto R Wrede,** Nylandsgratan 13. Telef. 646. 1284

J. W. Lindqvist, Likkstmagasin

R. kyrkog. 34. Telef. 388. Största lager billiga priser. Kafalk och granar utläns. 382

Önskas köpa.

Ett större antal **Lantdegdomar och Stadsgrändar** ge **Kommissionskontoret,** Österlångatan 13 A.

Obs! Säkra köpare finnas. 1286

I tjänst åstundas.

Barnsköterska,

svenska talande, van och ordentlig samt försedd med goda rekommendationer, antages från 1 maj.

Annälän hos 1371 (A.U.2.12)

professorskan **Paqvalin,** Lilla Tavastgatan 15.

Utbjudes hyra.

3 rum och kök

i nedre våningen af stenhuset uthyres från 1 juni.

L. Fabritius.

1376

Kl. 10—1 p. d. **Pantlänstättningen,** Nylands-gatan 8, hålles öppet.
Kl. 11—2 p. d. **Föreningens** för välgöringens ordnade byrå, Hadvärkaregatan 1, hålles öppet.
Kl. 12 p. d. **Exekutivauction** inför magistraten å handl. K. Grauhubbons konk. massa tillhöriga gårdar och tomten nr 2 i 12 kvart, af 1 stadsdelen.
Kl. 1 e. m. **Exekutivauction** af Nantela egendom i Lundo förrättas på stället.
Kl. 4—6 e. m. **Liffräntanstaltens** kontor, Eriksgatan 13, hålles öppet. På samma tid utbetalas vid Årets början förfallna liffränt afvensom emottagits insatser och flynländ-betalningar.
Kl. 4—7 e. m. Åbo arbetares sjuk- och begravningskassas kontor i stadshuset hålles öppet.
Kl. 5 e. m. **Förmyndarenämnden** sammanträder i rådhuset.
Kl. 5—7 e. m. **Stadsbiblioteket,** stadshus-gårdens tråbyggnad, hålles öppet.
Kl. 6—7 e. m. **Uppbörd till o. utbetalningar från ecklesiastikstatens enko- och pupill-kassa värkställes i domkapitlets ämbetsrum.**
Kl. 8 e. m. **Teaterföreställning:** „Påtvå titts“.

I morgon, torsdag.

Kl. 10—1 p. d. Åbo läns landthandlars och handtvärkars brandstodsbolags kontor, Ry-ska kyrkogatan 25, hålles öppet.
Kl. 10—2 p. d. Åbo läns brandstodsbolags kontor, Eriksgatan 38, hålles öppet.
Kl. 11—2 p. d. **Föreningens** för välgöringens ordnade byrå, Hadvärkaregatan 1, hålles öppet.
Kl. 4—7 e. m. Åbo arbetares sjuk- och begravningskassas kontor i stadshuset hålles öppet.
Kl. 6—7 e. m. **Uppbörd till o. utbetalningar från ecklesiastikstatens enko- och pupill-kassa värkställes i domkapitlets ämbetsrum.**
Kl. 6—8 e. m. **Stadsbiblioteket,** stadshus-gårdens tråbyggnad, hålles öppet.

Alla söckendagar.

Kl. 7—1 p. d. och 3—7 e. m. **Hammkontoret,** packhusbyggnaden i nedra Ångbåts-hamn, hålles öppet. (Sön- och hängdagar kl. 8—9 f. m.)
Kl. 8—9 f. m., 12—2 p. d. och 5—6 e. m. **Syslomanskontoret** å länscjuktuset hålles öppet.
Kl. 8—2 p. d. och 4—7 e. m. **Varrantmagasinet** kontor (i magasinbyggnaden å kanalbanken) hålles öppet.
Kl. 1/9—1/10 f. m. **Fattigskåfvaran,** vice-bäradshöfding John Stenström, träffas, Brahe-gatan 5, 1 tr. upp.
Kl. 9—11 f. m. och 5—6 e. m. **Fattigvårds-kansliet,** Klostergatan 5, hålles öppet.
Kl. 9—12 f. m. **Pastorskansliet,** Henriksga-tan 9, hålles öppet.
Kl. 9—1 p. d. och 4—7 e. m. **Ränte- och kapitalbildningsanstaltens** kontor, Auraga-tan 1, hålles öppet.
Kl. 9—1 p. d. och 4—7 e. m. **Tullkamma-ren** och packhuset hålles öppna.
Kl. 10—1 p. d. **Drätselkontoret,** Stora Tavast-gatan 15, hålles öppet.
Kl. 10—2 p. d. **Kemiska** och frökontrolla-tionen, Brahegatan 1 A., hålles öppen.
Kl. 10—2 p. d. **Åbo Aktiebank** hålles öppen.
Kl. 10—2 p. d. **Föreningsbanken** hålles öppen.
Kl. 10—2 p. d. **Finlands bank** hålles öppen.
Kl. 10—2 p. d. **Nordiska aktiebanken** hålles öppen.
Kl. 10—2 p. d. **Wasa aktiebank** hålles öppen.
Kl. 10—2 p. d. **Kansallissoskapan** hålles öppet.
Kl. 10—2 p. d. och 5—9 e. m. **Läsesalen,** Auragatan 4, hålles öppen. (Söndagar kl. 6—9 e. m.)
Kl. 11—12 p. d. **Stadsingenjören** och stads arkitekten träffas å stadens byggnadskontor, Stora Tavastgatan 15.

Annonserade ångbåtsurer.

Onsdagen den 13 mars.

Till Stockholm via Mariehamn OIHON-NA kl. 11 e. m.

Bantåg afgå: (Åbo tid.)

Godståg kl. 6,10 f. m. (medför icke passagerare).

Blandadt tåg kl. 6 f. m. till Forssa, Toi-jala, Tammerfors, Björneborg, Raumo, Wasa och Jyväskylä.

Posttåg kl. 9,50 f. m. till Salo, Karis, Ekenäs och Hangö.

Posttåg kl. 10,20 f. m. till Forssa, Toi-jala, Tammerfors, Helsingfors, Lahti och Kotka.

Posttåg kl. 12,50 f. m. till Salo, Karis och Helsingfors.

Posttåg kl. 2,15 e. m. till Toijala, Tammerfors, Björneborg, Borgå och Helsingfors.

Posttåg kl. 4,15 e. m. till Forssa, Toi-jala, Tammerfors, Jyväskylä, Wasa, Jakobstad, Brahestad, Uleåborg, Lahti, Fredriks-hamn, St. Michel, Kuopio, Willmanstrand, Wi-borg, Sordavala, Joensuu och St. Petersburg.

Blandadt tåg kl. 6 e. m. till Salo och Karis.

Bantåg ankomma: (Åbo tid.)

Blandadt tåg kl. 8,50 f. m. från Karis och Salo.

Blandadt tåg kl. 9,20 f. m. från Hump-pila.

Posttåg kl. 11,21 f. m. från St. Petersburg, Wiborg, Joensuu, Sordavala, Willmanstrand, Kuopio, St. Michel, Kotka, Fredrikshamn, Lahti, Uleåborg, Brahestad, Jakobstad, Wasa, Tammerfors, Toijala och Forssa.

Godståg kl. 2,09 e. m. (medför icke pas-sagerare).

Posttåg kl. 3,50 e. m. från Helsingfors, Borgå, Tammerfors, Toijala och Forssa.

Posttåg kl. 5,15 e. m. från Helsingfors, Karis och Salo.

Posttåg kl. 8,20 e. m. från Hangö, Ekenäs, Karis och Salo.

Posttåg kl. 10,12 e. m. från Helsingfors, Borgå, Wasa, Jyväskylä, Björneborg, Raumo, Tammerfors och Toijala.

Fraktkod afsedt att befordras å Åbo—Karlsnäs bär vara inlämnad före kl. 11 f. m.

Ilgods afsedt att afsändas med posttågen bör vara inlämnad senast 1 timme före tågens afgång.

Paketter afsedda att afgå med posttåget kl. 4,50 e. m., böra inlämnas senast kl. 4,20 e. m.

Fraktkod afsedt att afgå med godståget bör vara inlämnad före kl. 1 e. m. föregående dag.

Godsexpeditioner öppnhållas alla söckendagar från kl. 8 f. m. till 2 e. m. och från kl. 3 till 6 e. m. Sön- och hängdagar är godsexpeditionen tillgänglig från kl. 9 till 10 f. m., då endast snar förskämning underkastad gods mottages.

Paketexpeditionen öppnhållas alla söckendagar från kl. 8 f. m. till 2 e. m. och från kl. 3 till 6